

1.10.И 2.10.22. КУЋА ЂУРЕ ЈАКШИЋА

MICHTAMHIN KATAMOI DECTUBAMA

је иницијатива младих креативаца спремних да се придруже нашој широј културно-уметничкој сцени. У екипу фестивала, од организатора до излагача улазе тинејџери од 14 до 19 година. Већ трећи пут организујемо Препад фестивал, овај пут на другој локацији, у Кући Ђуре Јакшића (Скадарска 34). До сада се он догађао у Дворани Културног центра Београда. **Циљ нам је да повежемо**

младе уметнике и да им дамо прилику да покажу своје таленте.

ПРЕПАДНУТА ЕКИПА:

Катарина Зарић Нађа Марјановић Илија Маршићевић Петар Обрадовић Дуња Цвејанов Маша Секуловић

изложь

Мара Поповић

Одувек су ме фасцинирали свемирски мотиви и биологија и највише волим таква створења да приказујем. Одмах кренем да цртам маркером јер ту нема брисања, све што ми је у глави директно преносим на папир. Ако ствари крену наопако нешто што је прво личило на ћелију може да буде и галаксија или неко чудовиште са великим оком, а у најгорем случају црна рупа.

Борис Пажин (Бљузга)

Цртам јер ми је готивно, пореклом сам најјачи, хетеросексуалне вероисповести. Циљ овог мог малог пројекта је да се потроше силне хемијске оловке и остала уметничка помагала која се масовно производе јер их је превише. ДГЗ 11050 заувек!

Ирина Цветић

Парадокси, контрадикција и иронија су ми омиљена средства за рад као неизбежни делови стварности. Човек сам, не могу да будем објективна и вечито дистанцирана. Од свакодневице узимам само што ми треба. Некада је накитим, некада оставим смешном каква јесте. Уметност постаје насушна потреба тек кад нам нешто није јасно, мени доста ствари није јасно.

Тодор Стојковић

Цртање је врло кључан део мене. Не мислим да је само начин да артикулишем моја осећања и мишљења. Цртање ми је усађено уличност на нивоу навике, потребе, без које не могу и не умем да функционишем. Управо зато што ми је оволико блиска ми је у неком смислу и рањива тачка, коју дуго нисам хтео да јавно приказујем. Упркос овоме, разумем колико је битно да је делим са другима и да је тако даље развијам, и захвалан сам на овој прилици да је поделим са вама. Ово можда није најбоље формулисано, али зато цртам уместо да пишем, и најбоље ћете ме упознати гледајући моје радове.

Матеја Ђукић

Цртање је за мене средство којим најбоље исказујем себе и којим могу се ослободим стреса, и начин преко ког могу да се повежем са другим интересовањима. Волим да истражујем друге модне стилове и естетике и то је веома забаван део онога што радим. Музика је дефинитивно мој највећи извор инспирације и нераздвојиви део мог рада.

Влад Писањук

Инспирација је свуда, њен наговештај примећујем у стварима којима бивам затечен, реченицама које "звуче" или сценама од којих не могу да одвратим поглед. Једног дана оне сину у мојој глави као идеја, насумична слагалица свега тога. Пишем кад идеја звучи. Сликам кад идеја изгледа.

Дуња Шипка

Одлучила сам да вам се представим кроз приказ својих графика и фотографија, вербално изражавање ми никада није била јача страна. Употребом визија и симбола настојим да приближим догађаје, стања и емоције које су сентименталне. Када бих себе могла описати ј едном рјечју, та ријеч би била сентименталност.

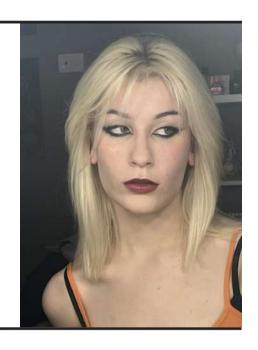

Маша Микић

Савршен став за окрет у кругу светлости. Линија тражи, решења се нуде, прва искушења. Језгро енергије и одскочна даска која даје брзину ослобађања. Тајна, даљина и стварање у тишини и тами, попут светлосне прашине света у сазревању. Непрекидан ток тражења инспирације. Као и сваки уметник, свој доживљај стечен на различитим путевима преносим и утискујем тренутак запажања кроз фотографије. Преносим мисао, разговор са природом и светом који ме окружује кроз свој уметнички рад. Уметност путује, ово је моја бесплатна карта за срећу.

Марта Ивановић

На недефинисаном спектру уметности, фотографија је моја друга, мада нипошто мање вредна љубав, којој сам посветила последњих пет година. Сама потреба се развила у потрази за што бољим начином да овековечим лик свог пса, а остало је историја. Главна тема су свакако портрети, који најтачније испуњавају улогу издувног вентила. Инспирацију налазим у модној и филмској индустрији, спајајући едиторијалну шминку и изразе лице са различитим осветљењима која запажам у филмовима. Кажу да лепота боли, стога се трудим да на сликама прикажем управо такву лепоту која тера сузе на очи и бубри кнедлу у грлу.

Дуња Савић

Фотографија је као времеплов. Омогућава ти да замрзнеш тренутак који је заувек нестао и да га касније, гледајући фотографију изнова проживљаваш.

Агни Бадер

Властита сам жртва. Заглављена између свог и туђег, топлог и хладног света. Некада живим утопијски живот, другим данима шетам уздржаним улицама. Теже говорим, лакше пишем. Људска фигура, као стилска фигура-контраст. Све сам своје превела у поезију.

Немања Лукић

Што се тиче мојих песама, искрен да будем немам ништа специјално да кажем. Оне су продукт једне веома дуге досаде и нерађења ничега за време карантина почетком ове већ предуге пандемије. Једно вече сам почео с писањем и наставио да се бавим тиме и то би било то. Доколица једном речју.

Звездана Репац

Пишући, покушавам да пробудим свет који осећам и видим. Намера ми је да закорачим до истине, да отелотворим скривене димензије постојања, да од сенке начиним живот налик оном испод земаљског сунца. Поезија ме одводи испод вела свакодневице, где се сусрећем са тајнама света и тајновитошћу себе, да бисмо заједно постали Јединство и упловили у ток Бића. Тамо, спознајем Лепоту, и износим је на наличје свакодневног живота.

Александра Јанковић

Мама ми је увек говорила да контролишем своје емоције, упркос томе мислим да оне и даље контролишу мене. Али сам се са њимаспријатељила те тако, кад осетим да ми нешто игра у стомаку илистоји у грлу, ја их прогутам и сварим, а оне ми после дозволе да оњима пишем. Имам их у свакој свесци. Да ли толико вреде? Не знам, али волим како ме не штеде.

Влад Писањук

Инспирација је свуда, њен наговештај примећујем у стварима којима бивам затечен, реченицама које "звуче" или сценама од којих не могу да одвратим поглед. Једногдана оне сину у мојој глави као идеја, насумична слагалица свега тога. Пишем кад идеја звучи. Сликам кад идеја изгледа.

Мина Делевић

Мина не уме да ваја. Мина ће направити малог црвића зато што је то најлакше и сасвим тихо му шапнути да се сакрије у речи. Црвић се у речима изгубио, и већ годинама га тражим. У нечијем је срцу, јер речи до срца воде. Провери своје кад си већ ту. Ако га видиш реци му да се врати, јер сам у покушајима да га нађем, све речи у свим редоследима испретурала и настале су песме.

Није ми то требало.

Александра Ђокић

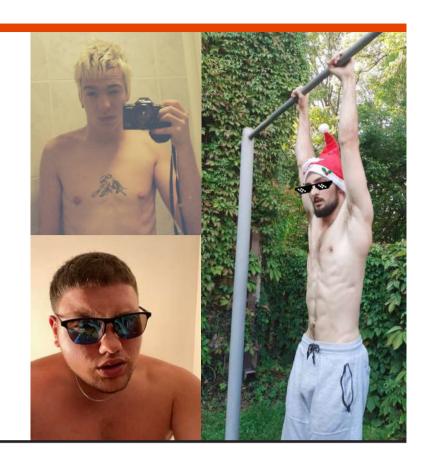
Да ме питате овако да ли сам романтична душа, одговорила бих вам прилично одрично:

"Не". Али има нечег у скривеним погледима људи, порукама на папирима, поклоњеним ружама у стакленој чаши, што ме је одувек привлачио и што сам желела да прибележим, да некако не постане заборављено. Ако ме то квалификује као романтичну душу, онда да, јесам.

ДГЗ (Борис Пажин, Михајло Чешљевић, Лука Петковић)

ДеГеЗе 11050, састав састављен од страствених становника Олимпа, састоји се од мешавине жанрова заснованих на панку и хип хопу. Бљузга (овај лепи), Буци (највећи од сву децу) и Бохор (отео жену Деда Мразу и украо му капу) представљаљу само део групе под називом "ДГЗ". Делови пузле који недостају су Бакалар (воли бутине) и Бенд (свира). Игром случаја смо сви на Б, кеве ми. Дека Гиле Зајебант, Дружење Гужење Зезање, Деда Гризе Зујалицу, Древни Гиганти Звездаре... значење скраћенице остаје слободно интерпретацији... наш смисао је да донесемо добар звук, будемо ђинајлу и да се сви скупа дегезезамо. Спортски поздрав!

Василије Перановић

Мој приступ музици је обликован животним недаћама и, кроз утицај Византијских напева и будистичких мантри, допушта ми да са страхопоштовањем, поверењем и љубављу, прилазим к њој и залазим у себе кроз њу, у нади да ме неће спалити, већ обогатити и научити да пренесем адекватно њен тужни смешак онима који чују. Музици сам кренуо да прилазим када сам имао стадо оваца, и захвалан сам да кажем да је била мој анђео чувар кроз улице, клавире и крошње у којима сам спавао. О томе пишем, и о томе певам.

Тодор Петрушевски (Tyrant)

Музику посматрам као платформу где могу да будем свој и покажем неку другу страну себе. Теме које се често појављују кроз моје песмесу нека моја искуства кроз која сам прошао и од искустава људи око мене. Желим да та некаосећања и размишљања која сви имамо са времена на време, не буду гледани као нештолоше, већ да то је нормално у животу једне младе личности.

Amalthea (Милица Јовановић, Мара Поповић, Коста Маровић и Мати Морено Стојичић)

Као бенд смо се оформили сасвим случајно, читаве две недеље пред фестивал, и радујемо се да наставимо веома успешну сарадњу и након препада!

Милица - почела сам да се бавим писањем песама пре пар година ту и тамо, не знајући и не очекивајући да ћу једног дана добити прилику да их прикажем на фестивалу, уз троје заиста надарених и креативних младих музичара попут мене.

Мара - јако ми је драго што смо се пронашли и почели да свирамо овако нагло, никада раније нисам имала бенд и нисам знала колико је задовољавајућ и заразан осећај када нешто коначно успеш да одсвираш како треба после 27,3=>4/(6:2) покушаја.

Коста и Мати - шаљу поздраве, климају главом и машу!

